

416 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 9.VI 1880
 HUB, JVS handskriftssamling

Kära Hinni.

Gud välsigne Dig och bevara Din framtid!

Din lycka och tillfredsställelse är min. Du är gammal nog att veta, att friarkärleken, ehuru nödvändigt vilkor, icke är en borgen för äkten- skaplig lycka. För denna fordras dertill djup känsla af pligt och ringa anspråk på rättigheter samt förstånd att grundlägga och bevara ett oberoende hem och i detta söka lifvets glädje. 10

Några skulder borde Du icke hafva. Gör icke heller skuld för Din bosättning. Ty att börja med en enda penning skuld är ett frö till kommande olyckor.

Låt mig veta, huru med detta förhåller sig.

Kom ihåg, att sällan välstånd vinner endast med ökade inkomster – men alltid med sparsamhet i utgifterna. Ett ringa bo att börja med, kan genom gemensam omsorg förökas; och denna gemensamhet i omsorg från första stund blir ett kärt föreningsband.

Mig tyckes att Ditt logis är färdigt, bara Janne flyttar ut och hans rum får uppputsning och nya möbler. När ett rum till behöfves, kan det kanske fås i samma våning. 20

Är trappuppgången välfd och trappor af sten? Jag har ofta tänkt härpå. I hvarje fall förse Dig med en lätt repstege och torra säckar – det bästa medel för snabb bergning af lösegendom, den nödvändigaste i ett hushåll, kläder, sängkläder, linne m. m.

Derjemte försäkra i Skandia helst. Det kostar en småsak.

Än en gång. Ställ icke till något af fåfänga, att visas åt andra. Det är ej för deras räkning Du bygger bo. Bättre, att Du kan med heder visa Ditt hem efter 25 år – och att, om Din tid blir kortt, Du icke lem-nar boet att sköflas af kreditorer och de Dina på gatan. 30

Lägg mina ord på sinnet; och Gud vare med Dig.

Din öme fader
 J. V. S:n

d. 9/6 80.

Bref till fästmän medföljer.

417 J. V. SNELLMAN – K. K. TIGERSTEDT 15.VI
 1880

Th. Rein: Johan Vilhelm Snellman. Senare delen. Helsingfors 1904

Käraste Broder!

Det var mig en verklig glädje att återse din knottriga handstil. Att du lefver pigg och piggig oförändradt, har jag nog vetat.

Din proposition går jag icke gärna in på. Jag tycker det vara nog om vi uppressa stoder åt finska män och kvinnor – mycket sparsamt förstås, ty på t. ex. 1 000 år få vi nog tillräckligt. 30